

Bilagshæfte til bet. o. lovf. vedr. kommunal udligning m.v.

Spørgsmål 64:

Er det virkelig »ligningens effektivitet«, der er baggrund for, at selskabsskat ikke er medtaget i udligningen (jfr. bemærkningerne i den sorte betænkning)?

Svar:

Som anført i betænkning nr. 963, afsnit 7.6., tilsiger målsætningen om et ensartet forhold mellem skat og service, at principielt alle skattekilder bør inddrages i udligningen, herunder også den særlige indkomstskat og selskabsskatten. Begge skattekilder er omfattet af specielle skattedelingsregler, således at en given andel af det statslige provenu tilfalder den skattekommune, hvor provenuet er opkrævet.

Fra den særlige indkomstskat modtager kommunerne en tredjedel af det samlede provenu, som opkræves med en skattesats på 50 pct. Det kommunale »skattetryk« på særlig indkomst er derfor af samme størrelsesorden som på personlig indkomst (hvor det er godt 18 pct.), hvorfor finansieringsudvalget har foreslået denne skattekilde inddraget i udligningen.

For selskabsskatten – derimod – modtager den enkelte kommune kun 15 pct. af det samlede provenu, der opkræves med en skattesats på 40 pct., d.v.s. at det kommunale »skattetryk« på selskabsindkomst kun er på 6 pct. En inddragelse af selskabsskatten i udligningen ville derfor med et udligningsniveau på 50 pct. reducere den kommunale »egeninteresse i ligningen« til 3 pct., forstået som det nettoprovenu efter udligning, som en kommune ville modtage ved en given stigning i selskabsindkomsterne. Med et udligningsniveau som i hovedstadsudligningen ville »egeninteressen« blive yderligere forringet.

Selv om det kommunale ligningsarbejde i vidt omfang er fastlagt gennem lovgivning og administrative forskrifter m.v., har den enkelte kommune inden for disse – ganske vist snævre – rammer en vis mulighed for selv at tilrettelægge ligningsarbejdet og den hertil nødvendige ressourceindsats. På denne bag-

grund har finansieringsudvalget fundet det af afgørende betydning, at der ikke via udligningsordningerne skabes økonomiske motiver til ikke at effektivisere ligningen. Dette hensyn har også været centralt ved fastlæggelsen af lovforslagets udligningsniveauer og bestemmelsen om overudligning (jfr. lovforslagets § 11).

Efter finansieringsudvalgets opfattelse – og regeringen har tilsluttet sig dette synspunkt – ville en inddragelse af selskabsskatten i udligningen skabe en alvorlig risiko for; at egeninteressen i ligningen af denne skattekilde ville blive for lille. Det må imidlertid erkendes, at dette skaber en modsætning mellem udligningshensynet og hensynet til ligningens effektivitet – et problem, som finansieringsudvalget ikke har ment at kunne foreslå løsninger på (jfr. betænkning nr. 963, p. 74). Finansieringsudvalget vil imidlertid tage spørgsmålet op igen i forbindelse med dets kommende gennemgang af det kommunale skattesystem.

Udover hensynet til ligningseffektiviteten må det tages i betragtning, at en inddragelse af selskabsskatten i udligningen ville forøge det tab, en kommune ville få, hvis en skatteyder valgte at »omlægge« sin indkomst fra personlig indkomst til selskabsindkomst gennem en ændring af selskabsformen.

Endelig bør det nævnes, at en inddragelse af selskabsskatten i udligningen – på grund af selskabsindkomsternes meget skæve geografiske fordeling – ville føre til ikke ubetydelige bydefordelingsmæssige forskydninger, især mellem kommunerne i hovedstadsområdet (jfr. besvarelsen af spørgsmål 63). Dette forhold kan gøre det vanskeligere at opfylde lovforslagets generelle målsætning om, at de samlede bydefordelingsmæssige ændringer kommunerne imellem skal være så små som muligt.

På denne baggrund har regeringen ikke fundet det hensigtsmæssigt at foreslå selskabsskatten inddraget i udligningen.

Spørgsmål 65:

Der ønskes en kommentar til henvendelsen fra Farsø, Nibe m.v.